

ОЗНАКИ

ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ

ЧАСУ

№ 2 (111) 2020

**Життя
за межами
зірок**

С. 4

**У пошуках
щастя**

С. 7

**Две души
или одна?**

С. 26

**Счастливый
дом**

С. 40

The background of the entire page is a light blue, textured surface, possibly wood or paper, decorated with several white cherry blossoms. Some blossoms are in sharp focus in the foreground, showing their delicate petals and yellow stamens, while others are blurred in the background.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Чи є докази у Всесвіті, на Землі, які би свідчили, що ми створені Розумною Особою? Чому теорія еволюції ненаукова і хибна?

У Біблії читаємо: **«Небо звіщає про Божую славу, а про чин Його рук розказує небозвід» (Псал. 19:2).** Якщо до цього часу вважали геніальними людей, які відкривали закони природи, то чому б не вважати геніальним Того, Хто ці закони встановив? Невже можна назвати випадковістю гармонійно сформований та впорядкований Усесвіт?

На ці та інші запитання ви зможете знайти відповіді на сторінках цього випуску журналу. Крім того, ви дізнаєтеся, як подолати стрес і страх, як можна мати надію і впевненість у майбутньому. Ви знайдете, що говорить Святе Письмо про Творця Всесвіту, про Його мудрість і турботу.

Святе Письмо говорить не тільки про небо як проповідника Божої величі, а й про природу, яка красномовно свідчить про Творця. **«Бог, Який створив світ і все, що в ньому, будучи Господом неба і землі... Сам дає всім життя, і дихання, і все. Створив Він з одного весь людський рід, щоб жив по всій поверхні землі...» (Дії 17:24-26).**

Необхідно визнати Його владу в нашому житті та прийняти Його всім серцем!

4 Життя за межами зірок

Наша подорож у вічність не буде мандрівкою в один кінець. У Святому Письмі сказано, що ми колись знову повернемося на Землю.

7 У пошуках щастя

Чи шукаєте ви щастя у своєму житті? Якщо так, то вам корисно буде прочитати історію про стародавнього царя, котрий шукав і нарешті знайшов своє справжнє щастя!

11 Стремитель к благородной цели

13 Зустріч нареченого

16 Точная орбита

Мы можем доверять Богу, Который спроектировал мир с такой математической точностью!

17 Дизайн-проект «Земля»

19 Докази існування Бога

24 Учені і Бог

25 Особое устройство сосновых шишек

26 Две души или одна?

31 Вера побеждает страх

Многие люди настолько переполнены страхом, что на протяжении всей жизни пытаются убежать от того, что за ними не гонится.

Большинство наших страхов берет начало в страхе перед людьми. Но Библия говорит: **«Господь – свет мой и спасение мое: кого мне бояться? Господь – крепость жизни моей: кого мне страшиться?»** (Пс. 26:1).

33 Смертельный страх

34 Не самотужки

35 Слова, которым нет оправдания

Сквернословие – болезнь в смысле зависимости. Пока только слушаем, то воспринимаем словесную грязь как порок. Но стоит заговорить подобным образом – теряем свободу.

38 Фобии

40 Счастливый дом

Бог является Творцом и главным Архитектором семейных отношений. Семейные узы – это самые священные узы на земле. Именно в семье мы учимся любить и делать счастливыми друг друга.

44 Сім щоденних дій, котрі заважають змінити життя на краще

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Інна Джердж

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Інна Джердж
Інна Гунько

Дизайн та верстка:
Артур Аптер

Фотографія:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60x84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2020, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

ЖИТТЯ за межами зірок

Космічний телескоп Кеплера (НАСА) перебуває у пошуках планет поза межами Сонячної системи. «У грудні 2011 року спеціалісти інституту Кеплера оголосили про дві видатні знахідки – дві перші планети, виявлені ними поза межами Сонячної системи, таких самих розмірів, як Земля, а також про область у планетній системі поряд із зоною населеності, де на поверхні планети може існувати вода в рідкому вигляді (і, можливо, відомі нам форми життя)».

Насправді ці пошуки сприяли появі нової галузі науки – астробіології. Вона долучає багато різноманітних дисциплін, щоб спробувати знайти життя у Всесвіті. Деякі дослідники вважають, що незабаром будуть доступні технології для пошуку зразків життя на Марсі й успішної доставки цих зразків на Землю.

Більшість учених шукає одноклітинні організми, які можуть виживати в суворих умовах. Живі організми більш витривалі, ніж ми звикли вважати. Учені вже знайшли певні бактерії, здатні справді виживати й розвиватися в холодній кризі і в 120-градусній спеці під водою.

Людям дуже цікаво знати про життя в космосі, серед зірок. У мене є хороші новини про ознаки існування розуму в Усесвіті.

Це велика подія, про наближення якої нам говорять учні Ісуса Христа. Вона більш дивовижна, ніж спостереження за новою галактикою за допомогою телескопа «Хаббл» або виявлення вченими якихось одноклітинних організмів. Ми зустрінемося віч-на-віч з найвеличнішим Розумом у Всесвіті.

Ісус приїде вдруге. **«Адже як блискавка виходить зі сходу і з'являється аж на заході, таким буде й прихід Сина Людського... і зорі падатимуть з неба, і небесні сили захитаються... і заголосять усі племена землі й побачать Сина Людського, що йде на хмарах небесних з великою силою і славою; і з гучною сурмою пошле Своїх ангелів, і зберуть Його вибраних з чотирьох вітрів, з одного кінця неба до другого» (Матв. 24:27, 29-31).**

Ми почуємо голос нашого Творця, що лунає навколо нашої планети. Ми почуємо голоси ангельських істот у небі, мов грім.

Спаситель спонукає замислитися: **«Адже Син Людський має прийти у славі Свого Отця з ангелами Своїми і тоді віддасть кожному згідно з його ділами» (Матв. 16:27).**

Ісус Христос з'явиться над землею, що сяятиме від горизонту до горизонту. Його великий ангельський корабель, зітканий зі світла, змусить тремтіти небо і землю. І Він збере звідусіль віруючих, живих і тих, що воскресли. Ісус зробить їм знак рукою, запросить увійти до Нього й вирушити в подорож. Слава Сина Божого заповнить усе небо.

Учені сьогодні не можуть увияти подорож швидшу за швидкість світла. Тому під час реальних космічних подорожей виникає багато перешкод. Бог, Який створив усі зорі, може перенести нас через Усесвіт так швидко, як тільки захоче. ➤

Наше остаточне повернення

У Біблії є ще одна приємна новина для нас. Наша подорож у вічність не буде мандрівкою в один кінець. У Святому Письмі сказано, що ми колись знову повернемося на Землю.

Звичайно, ми вирушимо у зворотний шлях після подорожі з Ісусом на Небо. Це буде остання частина нашого польоту.

Земля, на яку ми повернемося, не буде схожа на ту, де ми живемо сьогодні. Біблія говорить: **«Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність» (2 Петра 3:13).**

Земля буде кращою. Хвороби, страждання, душевний біль і смерть зникнуть назавжди. Хаос і катастрофи припиняться.

Отже, ми збираємося звершити другу неймовірну космічну подорож. Цього разу нашим кораблем буде ціле місто – місто, яке сяє золотими вулицями і воротами з перлів. Ось видіння апостола Івана: **«І я побачив нове небо і нову землю. Бо перше небо і перша земля проминули, і моря вже не було. І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога, приготований, наче наречена, прикрашена для свого чоловіка. І почув я гучний голос із престолу, що промовляє: Ось Божа оселя з людьми; і Він поселиться з ними, і вони будуть Його народом, і сам Бог буде з ними – їхній Бог» (Об'явл. 21:1-3).**

Ціле місто з'явиться в небі! Об'явл. 20:9 (перекл. Р. Турконяка) говорить, що «святі» – Божі діти – перебуватимуть усередині цього «улюбленого міста» Нового Єрусалиму.

Бог вогнем очистить цей світ від гріха й страждань. Він видалить шрами, замінить потворність на красу. Господь відновить Землю.

Дивно, але золото вулиць Нового Єрусалиму, що виблискує, не буде старіти. Його ворота, виготовлені з величезних перлин, не зірвуться з петель. Сапфіри і смарагди в основі міста не розкришаться.

Вода з ріки життя, що тече через місто, відновлюватиме сили жителів Нового Єрусалиму. Вони будуть вічно оновлюватися від дерева життя, що росте в цьому місті і приносить дванадцять різноманітних видів плодів.

Біблія говорить нам, що все це насправді буде. Ісус прийде! Його поява під час Другого приходу буде чудовим видовищем!

Марк Фінлі

У ПОШУКАХ ЩАСТЯ

Чи шукаєте ви щастя у своєму житті? Якщо так, то вам корисно буде прочитати історію про стародавнього царя, котрий шукав і нарешті знайшов своє справжнє щастя! ➤

Нізам з Хайдарабада, найбагатший принц Індії, вважається настільки заможним, що вантажівка, ущерть завантажена злитками золота й доправлена до його палацу ще чверть століття тому, так і стоїть на тому ж місці під особливою охороною поруч зі сховищем скарбниці, оскільки в ньому не знайшлося місця для зберігання цих злитків. Проте цар Соломон був ще заможнішим.

Можливо, ви думаєте, що станете щасливі, якщо матимете достатньо грошей, щоб купити все, чого тільки душа забажає? Три тисячі років тому одна відома на той час людина думала так само. Тому вона вирішила зібрати таке багатство, якого ні в кого ще не було. Соломон – а йдеться саме про нього – став настільки багатим, що в Божому Слові сказано:

«І Соломон наскладав в Єрусалимі срібла, як каміння» (1 Цар. 10:27).

Чи приносить багатство щастя?

Після завершення будівництва єрусалимського храму (за сучасним курсом вартості золота його можна оцінити в понад 50 млрд доларів) Соломон лише з цієї причини вважається в 15 разів заможнішим за лідійського царя Креза, про багатство якого складали легенди.

Якби багатство насправді могло принести щастя, то Соломон був би найщасливішою людиною на землі. Запитавши його самого: «Чи принесе тобі багатство щастя?», ми почули б у відповідь: **«Хто надію кладе на багатство своє, той впаде... Не допоможе багатство в день гніву» (Прип. 11:28, 4).**

Щастя – у мудрості та знаннях?

У пошуках свого щастя Соломон використовував мудрість і знання. **«І збільшилася Соломонова мудрість над мудрість усіх синів сходу та над усю мудрість Єгипту. І він був мудріший від усякого чоловіка... А ім'я його було славне серед усіх людей навколо» (1 Цар. 5:10, 11).** Проте він говорив: **«При многості мудрости множитьсѧ ѧ клопѧ, хто ж пізнання побільшує, той побільшує ѧ біль!.. Усе це – марнота та ловлення вітру!» (Екл. 1:18, 14).**

Хоч мудрість і знання, безсумнівно, є однією зі складових щастя людини, проте неможливо знайти досконале щастя, покладаючись тільки на два цих чинники.

Можливо, щастя – у розвагах?

Соломон у пошуках життєвих задовольень вдавався до розваг. **«Назбирав я собі також срібла та золота, і скарбів царів та провінцій, завів я собі співаків та співачок, і всякі приємнощі людських синів, жінок – наложниць... Задумав я в серці своєму вином оживляти своє тіло, і провадити мудрістю серце своє, і що буду держатись глупоти, аж поки побачу, що ж добре для людських синів, що робили б під небом за короткого часу свого життя» (Екл. 2:8, 3).** Проте не принесли йому щастя застілля з вином і

нерозсудливі розваги. **«Вино – то насмішник, напій п'янки – галасун, і кожен, хто блу- дить у ньому, немудрий»** (Прип. 20:1).

Як шукали щастя відомі люди?

Відомі люди всіх віків і епох шукали щастя, але натомість багато з них зна- ходили лише духовну порожнечу.

Лорд Байрон жив життям розваг. Та в результаті він написав: «Скорбота з'їдає мене, немає мені щастя, бо я розділив свою долю із земним черв'яком».

Вольтер, найвідоміший запеклий атеїст, не зміг знайти щастя, живучи в цілковитій зневірі. Він сказав: «Як шкода, що я народився на світ».

Перебуваючи в апогеї своєї військової слави, Олександр Македонський розчулився, зро- зумівши, що не існує більше інших народів, які він міг би завоювати. Не здобувши перемоги над самим собою, прославлений, але нерозсудливий молодий монарх передчасно помер, не підготувавшись до зустрічі з Богом.

Тож чи можна знайти щастя?

Чи знайшов мудрий цар Соломон розгадку Божої обітницї у своєму житті? Так, він її знайшов! На схилі життя, після багатьох років марного пошуку щастя, мудрий цар одного разу написав оповідь, яка стала настановою й керівництвом для тих, хто опинився у великій небезпеці. Соломон писав: **«Без пророчих видін люд розбещений, коли ж**

стереже він Закона – блажен- ний» (Прип. 29:18).

Мудрецю було добре відомо: щоб людина була по-справжньому щасливою та твердо переконаною в успадкуванні майбутнього вічного життя, їй необхідна впевненість у прощенні гріхів. Від неї вимагалось виконання важливої умови – почати жити в гармонії з волею Божою й не приховувати у своєму серці образ ні на Бога, ні на людей.

Гріх не веде до щастя

Гріх, тобто порушення Божих Заповідей (1 Івана 3:4), спричиняє душевні страждання, але він ніколи й за жодних обставин не принесе людям щастя.

Якось один юнак, працюючи в одному з поштових відділень, при- власнив собі 17 тисяч доларів. Після того як його заарештували й засудили, він заявив, що його покарання поча- лося зовсім не тоді, коли він почув вирок про довгий термін ув'язнення. Воно почалося ще з того моменту, коли він узяв гроші! ➤

Цар Соломон був наймудріший з усіх людей, які будь-коли жили на землі. Він цілком розумів істинність слів: «Без пророчих видінь люд розбещений, коли ж стереже він Закона – блаженний». Ісус стверджує, що життя, сповнене цілковитою покори Богові, принесе таке щастя й радість, яких **«ніхто не забере від вас»** (Івана 16:22).

Чи хочете ви справжнього щастя?

Один відомий професор коледжу повернувся додому після тривалої поїздки за кордон. Під час своєї подорожі він відвідав чимало вищих навчальних закладів Європи, де брав інтерв'ю у провідних викладачів і спілкувався з державними діячами різних країн. Після однієї з таких поїздок до нього прийшов кореспондент зі студентської газети його коледжу, щоб узяти інтерв'ю в нього самого. Професор запросив юнака до бібліотеки.

«Професоре, – почав студент, – ви подолали великі відстані, розмовляли з відомими людьми, ретельно дослідили тисячі книг у своїй бібліотеці. Скажіть мені, що з усього цього здалося вам найважливішим і справило на вас особливе враження?»

Професор-християнин поклав руку на плече юнака і, дивлячись йому в очі, відповів: «Мій друже, подолавши відстань у кілька тисяч кілометрів, поговоривши з багатьма відомими людьми, прочитавши тисячі наукових праць, я дійшов двох важливих висновків: 1) я – великий грішник, 2) Ісус Христос – мій великий Спаситель!»

Ми повинні усвідомити свій реальний стан перед Богом і зрозуміти, що, залишаючись у такому гріховному становищі, ми втратимо будь-яку надію на спасіння. Далі нам слід спрямувати свій духовний погляд до неба і, дивлячись на Сина Божого, Котрий помер за нас на Голгофському хресті, вірою прийняти обіцяне Ним спасіння.

Христос у нас – це радість

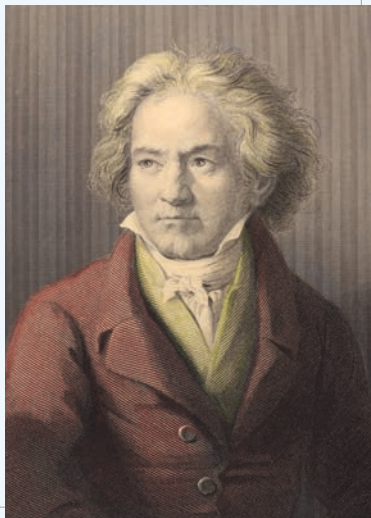
Кожен, хто приходить до Христа, починає дотримуватися всіх заповідей із Його допомогою. **«Тож нема тепер жодного осуду тим, які в Ісусі Христі ходять не за тілом, а за Духом»** (Римл. 8:1). Христос прощає нам наші гріхи, коли ми приходимо до Нього. Далі Він оселяється в нашому серці й виконує Закон Божий у нас і через нас. І, нарешті, Він зодягає нас у Свою праведність і представляє нас **«перед Своєю славою непорочними в радості»** (Юди 24).

Чому б нам не запросити Спасителя увійти в наше серце просто зараз? Дозвольте Йому очистити вас Своєю кров'ю від вашого минулого гріховного життя! Дозвольте Йому увійти у «двері» вашого серця і Своєю присутністю допомогти вам здобути перемогу над кожною згубною рисою характеру й узгодити ваше життя з Божою волею, як це виражено в Його вічному Законі – Десяти Заповідях. Впустіть Його, щоб Він міг жити всередині вас.

Роберт Пірсон

СТРЕМИТЕСЬ К БЛАГОРОДНОЙ ЦЕЛИ

**«Тогда откроется,
как заря, свет твой,
и исцеление твое скоро
возрастет...» (Ис. 58:8).**

Переживая большие или малые жизненные проблемы, испытывая неожиданный стресс, мы можем направить свою энергию на достижение определенных жизненных целей. Часто все зависит от нашего мышления. Давайте постараемся запомнить одно важное выражение: «Положительный жизненный настрой помогает даже в огромных проблемах видеть большие возможности». Если вы столкнулись с большой проблемой, если вы испытываете большой стресс, не сдавайтесь, перед вами – еще большие возможности, поэтому ставьте перед собой цель и стремитесь к ней. Примеры жизненных опытов некоторых людей покажут нам, что в нашей жизни, возможно, не так уж все и плохо, если им в их положении удалось не отчаяться, а добиться поставленной цели. ▶

ЗНАМЕНАЯ ВРЕМЕНИ

Один необычный спортсмен из Венгрии – Оливер Халасси – поднимался на ступеньки олимпийского пьедестала три раза – в 1928, 1932 и 1936 годах. У спортсмена была ампутирована нога ниже колена, однако это не помешало ему продолжать тренировки по плаванию и достичь успехов в водном поло. Оливер Халасси сумел еще 25 раз стать чемпионом страны по плаванию.

Лиз Хартел, спортсменка из Дании, стала первой в мире женщиной-чемпионом по конному спорту. На Олимпиадах 1952 и 1956 годов она выиграла серебряные медали, с поразительной легкостью управляя конем. Но, на удивление, ни сестра на лошади, ни слезы с нее спортсменка самостоятельно не могла, так как в молодости перенесла полиомиелит, что привело к параличу обеих ног.

Людвиг ван Бетховен, знаменитый композитор, начал терять слух в возрасте 26 лет, пока совершенно не перестал слышать. Сначала он впал в депрессию и даже думал о самоубийстве. Но болезнь не смогла окончательно сломить талантливого музыканта, безмолвие не помешало ему сочинять музыку и даже преподавать ее. Мелодии рождались в разуме Бетховена, и за многие годы «беззвучной» жизни композитор написал значительную часть своих произведений.

Известный японский пианист Нобуки Цудзии родился полностью слепым. Музыкальные способности мальчик начал проявлять уже в два года. Его дебют как музыканта-

пианиста состоялся в десять лет, в двенадцать лет он играл в Карнеги-холле в США. Нобуки Цудзии стал первым незрячим исполнителем, который в 2009 году сумел победить в конкурсе имени Ван Клиберна – самом престижном мировом конкурсе для молодых пианистов.

Американская писательница Хелен Келлер, доктор философии, родилась обычным здоровым ребенком. К несчастью, в возрасте 19 месяцев она потеряла и слух, и зрение. Казалось, девочка обречена на инвалидность и изоляцию, но родители сумели найти талантливого педагога, пробудившего в ребенке желание общаться. В последующем Хелен Келлер стала первым слепоглухонемым человеком, получившим высшее образование. Она издала семь книг и была награждена Президентской медалью свободы, одной из высших наград в США.

Эти примеры свидетельствуют о том, что многое зависит от нашего мышления и необходимости ставить цели, чтобы их достичь. Возможно, испытывая стресс, мы в последствии не станем известными людьми, талантливыми музыкантами, но, помогая тем, кто находится в сложных обстоятельствах, мы обречены на исцеление и здоровье души.

Алексей Хацинский

ЗУСТРІЧ НАРЕЧЕНОГО

Христос зі Своїми учнями сидить на Оливній горі. Сонце зайшло за гори, і вечірні сутінки оповили небо. Усім добре видно дім, яскраво освітлений вогнями, як для святкової урочистості. Світло струменить із вікон та дверей, а надворі стоїть гурт людей, які нетерпляче очікують появи весільної процесії. ▶

Зазвичай на Сході весільні урочистості відбуваються ввечері. Наречений виходить з дому, щоб зустріти свою наречену і привести до своєї оселі. При світлі світильників весільний гурт рухається від батьківського дому нареченої до місця проведення бенкету для запрошених гостей. У сцені, яку бачить Христос, люди очікують появи весільної процесії, аби приєднатися до неї.

Біля дому нареченої чекають і десять молодих дівчат у білому вбранні. Кожна тримає засвічений каганець і невеличкий флакон для оливи. Усі з нетерпінням очікують появи молодого. Та він затримується.

Минають година за годиною, присутні втомилися й заснули. Опівночі почувся крик: «Ось молодий, виходьте йому назустріч!» Несподівано пробуджені схопилися на ноги. Вони бачать, як рухається процесія з яскравими світильниками та веселою музикою. Вони чують голоси нареченого й нареченої. Десять дівчат схопили свої каганці та приготували їх, поспішаючи назустріч. Проте п'ять із них не подбали про те, щоб наповнити свої посудини оливою. Вони не сподівалися такої тривалої затримки й не приготувалися до непередбачених обставин. У відчаї вони звертаються до своїх мудріших подруг: «Дайте нам вашої оливи, бо наші каганці гаснуть!» Однак ті щойно заправили свої каганці, випорожнивши посудини. Вони не мають оливи, щоб поділитися з іншими, тому відповідають: «Щоб часом не забракло і нам, і вам, краще підійть до продавців та й купіть собі».

Поки дівчата купували, процесія рухалася далі, залишивши їх позаду.

П'ять розумних дівчат із запаленими каганцями приєдналися до гурту та разом з весільним почтом увійшли в дім, і двері були зачинені. Коли ж нерозумні дівчата підійшли до бенкетної зали, вони отримали несподівану відмову. Господар свята проголосив: «Я вас не знаю!» Вони залишилися стояти зовні на безлюдній вулиці в темряві ночі.

Сидячи на горі й дивлячись на гостей, котрі чекали молодого, Христос розповів Своїм учням історію про десять дів, щоб на їхньому прикладі проілюструвати досвід церкви безпосередньо перед Його Другим приходом.

Дві групи тих, хто очікує, представляють два класи людей, які заявляють, що чекають свого Господа. Вони названі дівами, оскільки сповідують чисту віру. Світильники символізують Слово Боже.

Сьогодні всі знають Писання. Усі чули вістку про скорий Прихід Христа і чекають Його появи. Однак, як у притчі, так і тепер час чекання минає, віра випробовується, і коли пролунає заклик: «Ось молодий, виходьте Йому назустріч», – багато людей будуть неготові. У їхніх посудинах немає олії для світильників. Вони позбавлені Святого Духа.

Без Духа Божого знання Його Слова не принесе жодної користі. Людина може бути знайома з повеліннями й обітницями Біблії, та якщо Дух Божий не закарбує істину в серці, характер залишиться неперетвореним. Без освічення Духом люди не спроможні відрізнити істину від омани і не встоять у лукавих спокусах сатани.

Прихід нареченого відбувся опівночі. Так і Прихід Христа відбудеться в найтаємніший період земної історії. Дні Ноя та Лота зображають стан світу саме напередодні Приходу Людського Сина. Писання, указуючи на ці прийдешні часи, проголошує, що сатана діятиме з усією силою, **«з усякою оманю неправди» (2 Сол. 2:9-10)**. Його робота чітко виявляється у швидкому згущенні темряви, у множенні хибних поглядів, єресей та омани останніх днів. Велике відступництво призведе до глибокої опівнічної темряви, непроникної для світла...

«Уставай, світися, Єрусалиме, бо прийшло твоє світло, а слава Господня над тобою засягла!» (Ісаї 60:1). Ця вістка дана для тих, хто

вийде зустрічати Нареченого. Христос прийде з великою силою і славою, з усіма святими ангелами. Коли весь світ буде оповитий темрявою, у кожній домівці святих сяятиме світло. Над ними спалахнуть перші промені Його Другого приходу. Від Його величі променітиме яскраве світло, і Христа – Викупителя – захоплено вітатимуть ті, що служили Йому. Тоді як нечестиві втікатимуть від Його присутності, послідовники Христа радітимуть. Для Своїх вірних послідовників Христос був незмінним Товаришем і близьким Другом. Вони жили в тісному єднанні, у постійному спілкуванні з Богом. Над ними зійде слава Господня. У них відобразиться світло пізнання Божої слави в Особі Ісуса Христа. І вони тішитимуться в яскравих променях сйва і слави Царя в Його величі. Вони підготовлені до спілкування на Небі, оскільки Небо перебувало в їхніх серцях.

З піднятими обличчями, в осяйному промінні Сонця праведності, радіючи, що наближається їхнє визволення, вони вийдуть назустріч Нареченому, говорячи: **«Це наш Бог, що на Нього ми мали надію – і Він спас нас!» (Ісаї 25:9)**. **«Він є Господь господарів, і Цар царів; а ті, що з Ним, – покликані, вибрані та вірні» (Об'явл. 17:14)**.

Точная орбита

**«Ибо Господь Бог есть
солнце и щит, Господь
дает благодать и славу;
ходящих в непорочности
Он не лишает благ»
(Пс. 83:12).**

Наша планета вращается со скоростью 77682 км/ч. Кроме того, она делает один полный оборот вокруг Солнца приблизительно за 365 дней, совершая этот виток по орбите с чрезвычайной точностью.

Земля, перемещаясь в космосе, проделывает свой путь по воображаемой оси, по которой она обходит вокруг Солнца в течение года. Но насколько точной она может быть? Диаметр нашей планеты составляет приблизительно 40 225 км. По ее поверхности текут триллионы тонн воды, не выходя за ее пределы (не говоря уже о движении жидкой лавы в земном ядре). Как может эта большая планета, испытывающая влияние стольких факторов, не сходить со своей орбиты?

На самом деле орбита Земли немного колеблется, когда совершает свое движение. Фактически Земля отступает от прямой линии орбиты на 0,25 см через каждые 29 км. Но эта разница — часть точной орбиты, по которой движется Земля. Другими словами, она колеблется, но очень точно.

Если бы Земля отклонялась от линии на 0,2 см каждые 29 км, планету притянуло бы магнитное поле Солнца и мы все сгорели бы. Если бы наша планета отклонялась от своей орбиты на 0,1 см каждые 29 км, то мы все погибли бы от невыносимого холода. Для того, чтобы сохранить жизнь на Земле, орбита планеты должна немного отклоняться от прямой линии, ровно на 0,25 см каждые 29 км, вращаясь по своей орбите вокруг Солнца.

**Мы можем дове-
рять Богу, Который
спроектировал мир с
такой математической
точностью!**

ДИЗАЙН-ПРОЕКТ «ЗЕМЛЯ»

По мере того как ученые исследуют Вселенную, они приходят к ясному пониманию того, насколько уникальным и тщательно продуманным является наш мир. Солнце не только излучает свет, обеспечивая энергией все живое на Земле, но и вырабатывает необходимое для жизни количество тепла. Земля сама по себе представляется тщательно спроектированной для жизни.

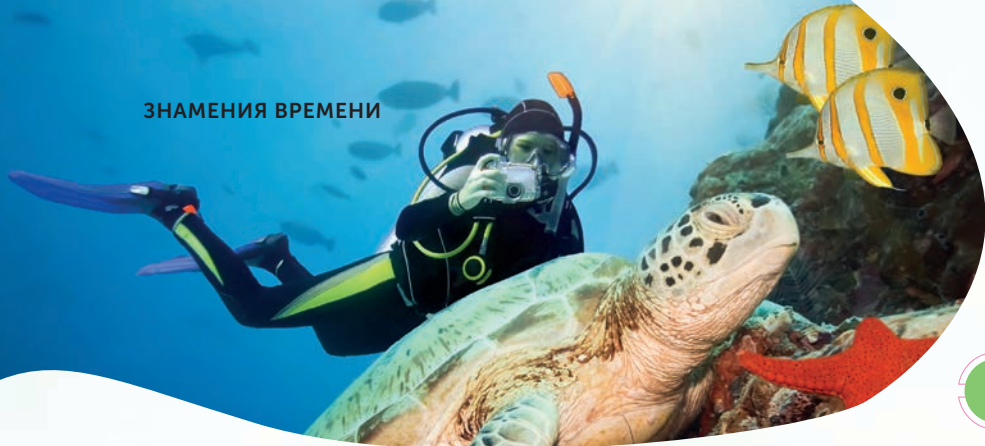
Сохранность жизни на нашей планете зависит от сбалансированного взаимодействия атмосферы Земли, солнечного излучения и расстояния от Земли до Солнца. Если бы один из факторов по какой-то причине изменился, жизнь в нашем мире прекратилась бы.

Удивительна и разнообразна природа, созданная Богом. Множество живых существ обладают способностью путешествовать, преодолевая сотни и даже тысячи километров, и затем возвращаться к месту, с которого начали свой путь.

Птица размером с ворона, известная нам как обыкновенный буревестник, проводит всю свою жизнь в море, кроме периодов раз-

множения. Буревестники являются превосходными «навигаторами». Они свободно парят над океаном, не сбиваясь при этом с пути. Птицы, как правило, покидают свои гнезда еще до рассвета и возвращаются к ним после наступления темноты, а это означает, что буревестники способны найти в темноте не только свой остров, но и свое гнездо. Ученые до сих пор не могут объяснить, каким образом это им удается.

Потрясающая способность этих птиц ориентироваться в пространстве была исследована в Великобритании в ходе эксперимента, в котором анализировали способности малого буревестника. Ученые выловили группу птиц, гнездящихся ▶

в Великобритании, и одних выпустили в Бостоне (США), а других – в Венеции (Италия). В течение двух недель обе группы буревестников вернулись в свои гнезда в Великобритании. Буревестники, как правило, не летают над сушей, поэтому факт, что им удалось найти путь домой, является еще более удивительным.

Другой представитель семейства буревестниковых – серый буревестник – мигрирует из вод Антарктики в Калифорнию, Аляску, Японию и обратно, пролетая около 64 000 км в год. Это действительно одно из самых потрясающих чудес в мире природы.

Множество других живых существ также обладает способностью путешествовать, преодолевая сотни и даже тысячи километров, и затем возвращаться к месту, с которого они начали свой путь. Среди них тихоокеанские лососи, возвращающиеся туда, где родились. Морские черепахи могут преодолевать тысячи километров, путешествуя между Карибскими островами Атлантического океана.

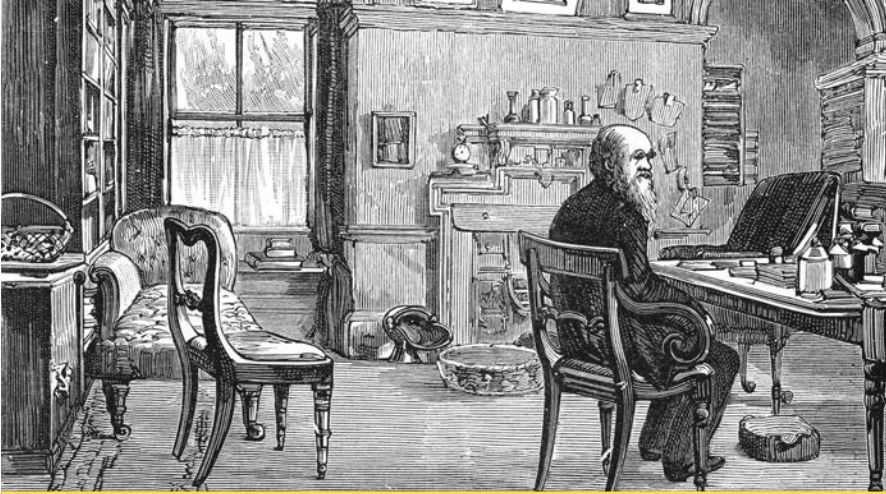
Существует множество других поразительных фактов, которые занимают исследователей. К примеру, свет светлячка, генерация тока у электрического сома, способность летучей мыши ориентироваться в темноте с

помощью эхолокации, превращение гусеницы в прекрасную бабочку и многое другое.

Мы живем в замечательно спроектированном мире, обладающим именно такими свойствами, которые необходимы для существования живых организмов. Нас окружают создания, наделенные удивительными способностями и взаимодействующие между собой. Эти живые существа поразительно разнообразны по форме, окраске, поведению и местам обитания. Все это говорит нам о том, что у нашего мира должен быть Создатель, задумавший его как чрезвычайно интересное и красивое место во Вселенной.

**Д. Болдвин
Д. Гибсон**

Докази існування Бога

Чи є докази у Всесвіті, на Землі, які би свідчили, що ми створені Розумною Особою? Чому теорія еволюції ненаукова і хибна?

Багатьом відомий вислів Ніцше:
«Бог помер! Бог не воскресне! І ми Його вбили! Як потішимося ми, вбивці із вбивць! ... Хто змиє з нас цю кров?»
Існування Бога заперечувала теорія Дарвіна. ▶

ТРИ ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ЕВОЛЮЦІЇ ТА ІНШИХ ТЕОРІЙ, ЩО ЗАПЕРЕЧУЮТЬ НАЯВНІСТЬ БОГА-ТВОРЦЯ

Проблема перша: першопочаток

Якщо все виникло з першої молекули чи атома, хто ж створив перший атом? Прибічник дарвінізму Джордж Волд із Гарвардського університету стверджує: «Самовільне зародження живого організму неможливе. Однак ми існуємо, тому я вірю в самовільне зародження». Дивна аргументація.

Проблема друга: перехід з мертвої матерії до живої

Хто науковим та емпіричним (дослідним) шляхом показав, що щось мертво може стати живим?

Проблема третя: перехід із виду до виду

Дарвін, як і інші дослідники, зауважив, що відбуваються деякі видозміни у тварин залежно від впливу певних умов довкілля. Однак не існує сьогодні перехідних форм. Унаслідок так званої еволюції собака не став кішкою, а слон – носорогом. Усі видозміни відбуваються лише в межах конкретного виду. Розвиток сучасної науки генетики спростував теорію Дарвіна та її тези.

ДІЇ БОГА

Є те, що ми не бачимо, але віримо в його існування. Наприклад, ми бачимо дію сили тяжіння, тому розуміємо, що вона існує. Згідно з Другим законом термодинаміки, усі мимовільні процеси в природі відбуваються зі збільшенням ентропії (ентропія – міра хаотичності, невпорядкованості системи). Це означає: все, що не впорядковується якимось Розумом, прагне до дедалі більшого хаосу. Розглянемо кілька прикладів. Чи помічали ви, як дерева обабіч дороги ростуть рівною лінією впродовж сотень метрів? Чи не викликало це у вас захоплення? Або, глянувши на клумбу, не спадало вам на думку: «Скільки сортів квітів!»? Якщо є клумба – є квітникар, якщо є будівля – був Архітектор і будівничий. За впорядкованістю хтось стоїть. Невже можна назвати випадковістю гармонійно сформований та впорядкований Усесвіт?

Англійський астроном та фізик Ісаак Ньютон писав: «Чудова гармонія космосу може бути пояснена тільки тим, що космос був створений за планом Усемогутнього Бога! Ось моє перше та останнє з цього приводу слово». Звідки в нього така впевненість? Проаналізуймо.

| 1 Усесвіт

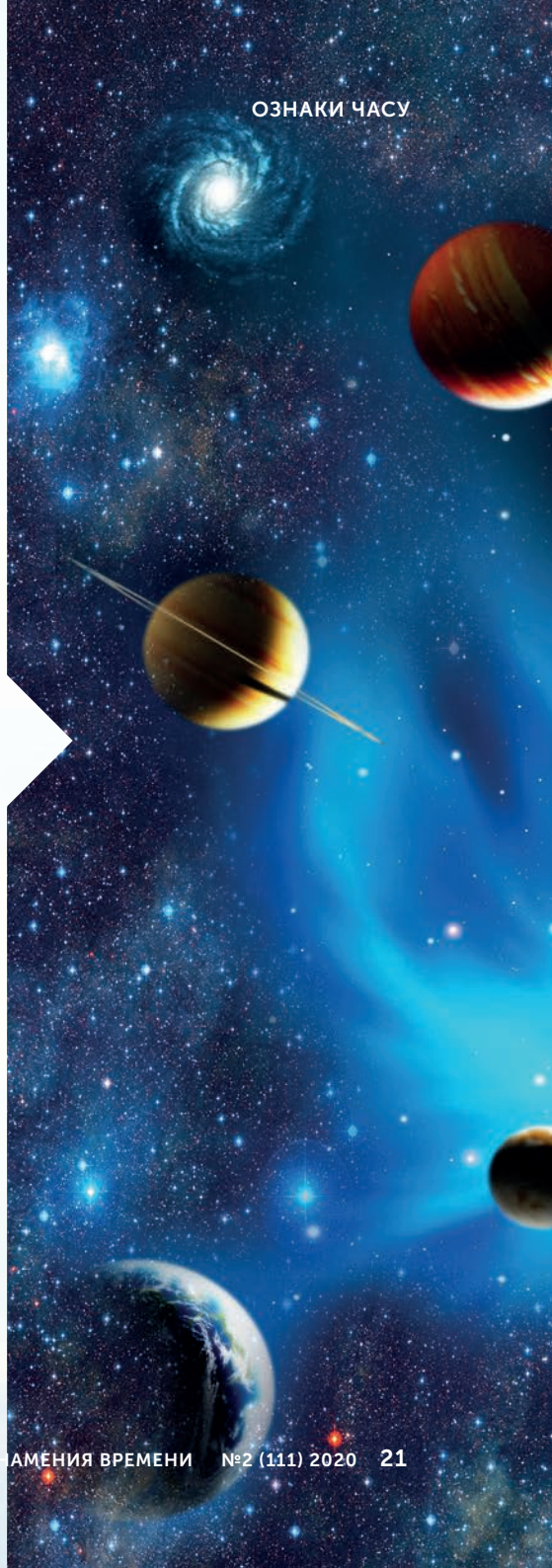
Спрямовуючи в небо могутні телескопи, сьогодні вчені підтверджують сказане 2500 років тому Біблією: **«Незчисленні ті зорі небесні» (Єр. 33:22)**. Раніше з цього насміхалися древні астро-

номи, які нарахували понад 5 000 зірок. А тепер учені не настільки категоричні. Чому?

Група американських астрономів 2010 року, очолювана вченим Пітером ван Доккумом, виявила, що кількість зірок сягає 300 секстиліонів (3 з 29 нулями). Це стосується тієї частини Всесвіту, куди можуть сягнути телескопи, так званої його видимої частини. А що там далі?

Може виникнути запитання: «Чому ж тоді космонавти не бачать у небесному просторі Бога?» Відстані в космічному просторі настільки великі, що астрономи позначають їх не в кілометрах, а парсеках, що дорівнюють 3,26 світлових років. Світловий рік – це відстань, яку проходить світло зі швидкістю 300 000 км/с протягом одного року. До найближчої зірки Проксими Центаври 4,24 світлових роки. Якщо ми поділимо цю відстань на швидкість космічного корабля 40 000 км/год, то отримаємо, що потрібно понад 1 мільярд років (1 003 341 492), щоб до неї дістатися. Поділивши на 70 років середньої тривалості людського життя, ми виявимо, що людині знадобиться понад 14 мільйонів життів (14 333 449), щоб долетіти до найближчої зірки Сонячної системи, не кажучи про більш віддалені.

У Біблії читаємо: **«Небо звіщає про Божю славу, а про чин Його рук розказує небозвід» (Псал. 18:2).** Якщо досі вважають геніальними людей, які відкривали закони природи, то чому б не вважати геніальним Того, Хто ці закони встановив? 🕒

| 2

Навколишній світ

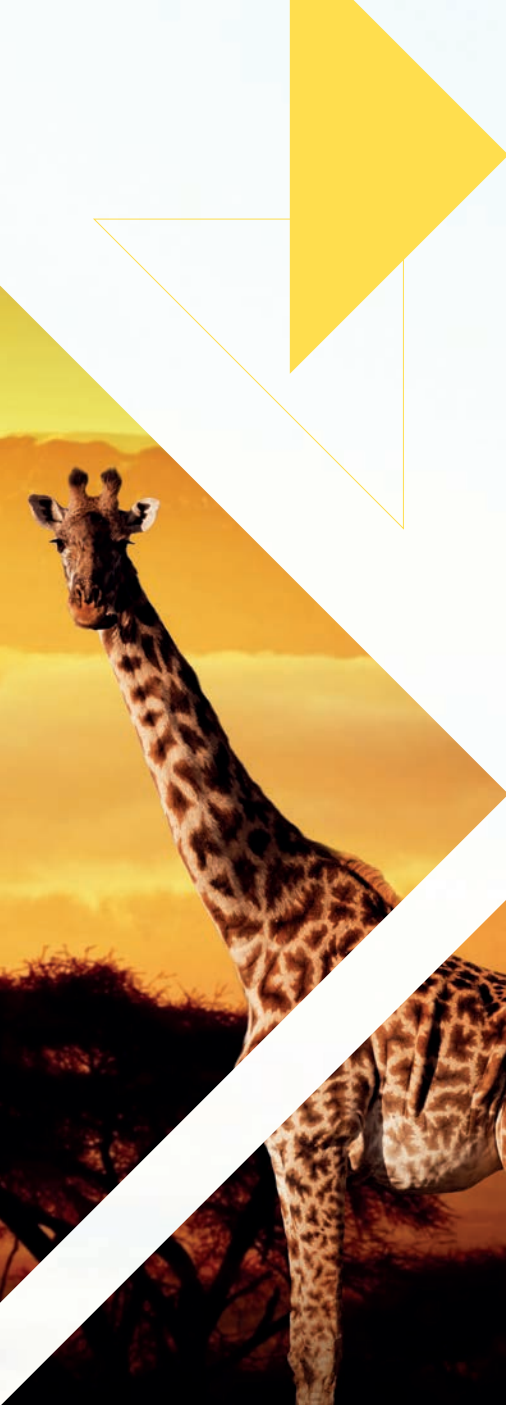
Святе Письмо говорить не тільки про небо як проповідника Божої величі, а й про природу, яка красномовно свідчить про Творця. **«Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, через розглядання творіння стає видимим» (Римл. 1:20).** Подивіться тільки на малесеньку бджілку. Щоб здобути 1 кілограм меду, їй необхідно здійснити 65 000 вильотів і облетіти приблизно 64 мільйони квітів! Тому й не дивно, що при такій виснажливій праці робоча бджола живе лише близько 30 днів. Погляньмо на соти. Виявляється, максимально зайняти мінімальну площу можна не у вигляді кола чи трикутника, а саме шестикутника! Бджола здатна запечатувати соти таким хімічним розчином, щоб мед не псувався та зберігався протягом ста років! Крім того, чи знаєте ви про порядок, який існує в родині бджоли? Там є свої сторожі, які нізачо не впускають до вулика чужих бджіл. У вулику є «бджоли-кондиціонери», що підтримують сталий температурний режим, завдяки якому може з'являтися та рости нове покоління, від якого залежить майбутнє вулика.

У бджіл є свита, яка супроводжує та доглядає королеву-матку. Є у вулику і трутні, які тільки їдять і спарюються. Є двірники, що слідкують за чистотою вулика. Уявіть, що бджоли виникли внаслідок еволюції і поступово, один за одним з'являвся б один із видів бджіл. У такому разі всі бджоли

загинули б. Бджолина сім'я могла б вижити лише за однієї умови: усі види бджіл мали виникнути одночасно, інакше вони приречені були б на загибель.

Спростувати теорію еволюції допоможе і жук-бомбардир. Ця комаха в разі нападу ворога випускає в нього струмінь киплячої токсичної рідини. Виявляється, у тілі жука є резервуар, у який зі спеціальних залоз стікаються дві речовини – перекис водню (що в сильній концентрації викликає опіки шкіри) та гідроксид разом із нейтралізатором, що запобігає їхній взаємодії. У разі небезпеки відкривається м'язовий клапан, і ці речовини потрапляють до так званої камери згорання. Унаслідок хімічної реакції відбувається мінівибух, й отруйна речовина через дула викидається на ворога. Цілком очевидно, що такий складний механізм може працювати лише за наявності всіх компонентів одночасно й не міг розвиватися еволюційно й поступово, бо відхилення навіть на одиницю зводило б нанівець дію всього механізму. Якби цей нейтралізатор еволюціонував поступово, то жука б розірвало на шматки в процесі такого експериментування!

Ось ще один представник природи – дятел. Він ударає по дереву дзьобом зі швидкістю до 10 ударів на секунду й може дзьобом утворити отвір у бетоні. Чому ж тоді у дятла не виникає струсу мозку внаслідок таких ударів? Виявляється, що для захисту мозку кості дзьоба кріпляться не прямо до черепної коробки, як у інших птахів, а через так званий «амортизатор» – пористу та губчасту речовину.

І ще один представник тваринного світу – жираф. Уявіть, яке велике та сильне серце має бути в жирафа, щоб закачати по ший в мозок на триметрову висоту кров! Яким має бути кров'яний тиск у жирафа! Чи не ставили ви собі запитання: чому різкий рух голови жирафа вниз не спричиняє крововилив у мозок? І чому, коли він піднімає голову, не відбувається відтоку крові з голови? Той, Хто створив жирафа, забезпечив його спеціальними клапанами, котрі, спрацювавши під час нахилання та підняття голови, регулюють та урівноважують притік та відтік крові.

Ще кілька прикладів. Один із видів риби – лосось – пливе нереститися за 1500 км від свого місця перебування, рухаючись проти течії. Звідки в нього така точна навігаційна система? Хтось скаже, що йдеться про інстинкт. Так. Але що таке інстинкт? Чи це не спеціальна програма, якою керуються птахи, риби та тварини? Хто ж тоді створив цю програму?

Цілком можливо, що завдяки науковому прогресу ми створимо штучне зерно, з якого буде борошно й навіть хліб, але ніколи з цього зерна не проросте колос, оскільки життя здатний подарувати лише Творець. Біблія говорить: **«Бог, Який створив світ і все, що в ньому, будучи Господом неба і землі... Сам дає всім життя, і дихання, і все. Створив Він з одного весь людський рід, щоб жив по всій поверхні землі...» (Дії 17:24-26).**

І. Корещук

Далі буде

УЧЕНІ І БОГ

На пострадянському просторі протягом 70 років атеїзму нам намагалися нав'язати думку про те, що справжній учений не може вірити в Бога, оскільки віра – це примітивний погляд на життя неосвічених людей. Погляньмо на реальні факти.

Відомий німецький фізик Макс Планк писав: «Релігія та наука не виключають одна одну, як це вважали раніше і чого бояться наші сучасники. Навпаки, вони узгоджуються та взаємодоповнюються».

Михайло Васильович Ломоносов стверджував: «Наука та віра – це дві дочки одного Великого Отця і до розбрату дійти не можуть».

Луї Пастер, французький мікробіолог та імунолог упевнений: «Наука наближає людину до Бога».

Астроном Микола Коперник писав: «Усесвіт дарований нам Всеблагим Творцем, Котрий любить порядок».

Французький фізик та математик Андре Ампер зазначав: «У природі ми можемо спостерігати вчинки Творця і від них підноситися пізнанням до Самого Творця».

Палкими християнами були вчені: англійський фізик та хімік Роберт Бойль, англійський фізик Джеймс Джоуль, австрійський генетик Грегор Мендель, відомий французький фізик та математик Блез Паскаль, шведський біолог Карл Лінней, англійський астроном Вільям Гершель, німецький фізик Готфрід Лейбніц, російський фізіолог Іван Петрович Павлов.

Особое устройство сосновых шишек

**«Бог! – непорочен
путь Его, чисто слово
Господа, щит Он для
всех, надеющихся на
Него» (2 Цар. 22:31).**

Вы думали когда-нибудь о том, как сосновые шишки располагаются на дереве? Однажды доктор Карл Никлас из Корнельского университета решил найти ответ на этот вопрос.

После изучения формы шишек нескольких видов сосен ученый узнал, что каждая из них имеет форму конуса в соответствии с определенными правилами аэродинамики. Особая форма шишки каждого вида сосны обеспечивает попадание максимального количества пыльцы внутрь нее для опыления семян-почек и образования семян, которые впоследствии дадут начало новым деревьям. Сосновая пыльца вырабатывается в мужских шишках и должна попасть в женские.

Как ей это удастся? Пыльцу переносит ветер. Но он не знает, где находятся шишки, он просто разносит ее. Доктор Никлас выяснил, что женские шишки устроены таким образом, чтобы способствовать попаданию пыльцы. Особая форма

шишки направляет ветер, насыщенный пыльцой, именно в то место, где его ожидают женские шишки.

Каждый вид сосны имеет свою особую форму шишки. В результате каждая из них получает нужное количество пыльцы именно своего вида. Доктор Никлас обнаружил еще кое-что удивительное: шишки, если готовы получить пыльцу, расположены на ветках вертикально. В своей лаборатории ученый выяснил, что наиболее продуктивным углом для шишек является наклон в 45 градусов. Вернувшись в лес для продолжения наблюдений и измерений деревьев, он там обнаружил, что сосновые шишки располагаются вертикально в безветренную погоду. Но если дует ветер, переносящий пыльцу, сосновые ветки наклоняют их под углом в 45 градусов.

**Иисус сравнил влияние
Святого Духа с дуновением
ветра. Подумайте, каким
образом сосны иллюстри-
руют то, как Божий Дух
приносит познание о Боге
каждому из нас?**

Джеймс и Присцилла Такер

ДВЕ ДУШИ ИЛИ ОДНА?

Неумолимо приближалась Пасха, последняя перед распятием... Последняя неделя... Последний вторник 10 Нисана... Последнее поучение в храме... Последняя публичная проповедь...

О чем она? Какую истину, очень ценную и важную, особенную именно потому, что она последняя, стремился запечатлеть Искупитель мира в сознании слушателей?

Прозвучало: «Горе вам, книжники и фарисеи, лицемеры»... «Горе / увы / в греч. оригинале *уай!*» – 7 раз звучит восклицание Божественного Посланника. Для Бога нет ничего более отвратительного, чем лицемерие... Лицемерие – одно из самых наихудших беззаконий.

Однако произнесенное в тот памятный день касается лицемерия не только первого, но и двадцать первого века! Оно особым образом касается нас с вами, ибо лицемерие – одно из преобладающих качеств нашего поколения, венчающее весь спектр изъянов его характера: **«Знай же, что в последние дни... люди будут... иметь вид благочестия, силы же его отрехшиеся» (2 Тим. 3:1, 5).** А это и есть лицемерие.

Как ни печально, но, изображая такую неприглядную картину, апостол Павел прежде всего связывает ее с людьми религиозными!

Древнегреческое слово *хюпокритэс*, семикратно произнесенное Господом в Его последней публичной проповеди в Иерусалимском храме, первоначально означало «артист», но позже приобрело значения: «притворщик, симулянт, лицемер». Что же общего у артиста с лицемером? Игра на сцене, чужая роль, притворство, два лица, две души... Вот почему наиболее удачными синонимами лицемерия, открывающими саму суть этого порока, являются двуличие и двоедушие.

В Толковом словаре Владимира Даля этому качеству отведено всего несколько строк. Но Автор Священного Писания дает ему расширенную характеристику, которая заняла почти всю 23-ю главу Евангелия от Матфея.

ХРИСТОВО ОПРЕДЕЛЕНИЕ ДВОЕДУШИЯ

Следует отметить уникальность Священного Писания как толкового словаря своих же терминов. Чаще всего Библия представляет простые практические картины тех или иных объектов и явлений. Подобной традиции следует и 23 глава Евангелия от Матфея. Здесь Иисус дает расширенную характеристику лицемерию / двоедушию на примере фарисеев. От их названия и происходит еще один синоним лицемерия – фарисейство. 14 раз Христос прямо или косвенно обращается к ним в этой главе, в 7 из них называя лицемерами (ст. 13, 14, 15, 23, 25, 27, 29).

Библейские определения чаще всего выражены не именами существительными, а глаголами. Например, апостол Павел дает определение любви, используя именно глаголы: «Любовь долготерпит, милосердствует... не завидует... не превозносится, не гордится...». С помощью глаголов Христос дает определение и двоедушию.

• **Двоедушие: говорит и не делает (ст. 3, 4).** Вспомним слова обманутого сыном отца:

«Голос, голос Иакова; а руки, руки Исавовы» (Быт. 27:22). Голос мягкий, ласковый, а руки грубые и лохматые, то есть несоответствие голоса и рук – слов и дел, раздвоенность. Присутствие «двух душ», двух личностей – видимой, зримой всеми, и невидимой, скрытой – вот что такое двоедушие. ►

• **Двоедушие: делать все напоказ (ст. 5, 25-28).** Двоедушие обращено к людям только одной своей стороной – видимой, внешней. Вот почему главный мотив его многочисленных деяний – выставить, особо подчеркнуть именно наружное.

Любовь к показному, порождающая самомнение, была одним из трех искушений, которые одолели Адама и Еву и которые так легко одолевают и многих из нас!

К любому нашему начинанию, к каждому свершению нам стоит применить вопрос: для чего? Для чего я покупаю эту машину или мобильный телефон? Для чего еду в Египет? Для чего надеваю это платье? Что на эти вопросы ответит наша невидимая «вторая душа»?

Несомненно, добропорядочность, правила хорошего тона, охрана собственной репутации, аккуратность в том, что открыто человеческому взору, т.е. внешнее лицо – весьма значимо. Но не оно определяет истинную сущность человека, а другое, невидимое, внутреннее обличие.

• **Двоедушие: наличие приставки *пред-* (ст. 6, 7).** Двоедушие характеризуют слова с приставкой *пред-*. На языке оригинала это приставка *прото* – часть от порядкового числительного *протос* – первый. Двоедушие «любит первенствовать»... Бесспорно, в самом руководящем, первом месте нет ничего порочного, ведь кто-то должен занимать его. Но Великий Психолог человеческой души чутко отметил корень проблемы: человек, которому присуще двоедушие, жаждет, чтобы ему отдавалось предпочтение перед другими,

чтобы его считали выдающимся, он не приемлет, когда не подпитывается хвалой и лестью. Достойно похвалы, когда уважаемому человеку: учителю, доктору, пастору, – оказывают почтение, но «когда он любит и требует к себе такого отношения ... когда он сердится, если ему не оказывают его, это является грехом и мерзостью» (Мэтью Генри).

«ГОРЕ» ЛИЦЕМЕРИЮ / ДВОЕДУШИЮ

«Горе / увы / греч. *уай!*» – семь восклицаний Иисуса «подобны грому, в их неопровержимой суровости, и молниям, в беспощадности их разоблачения... Они освещают, ударяя». «Что же чувствует Бог по отношению к этому пороку? Он его ненавидит; питает к нему отвращение; глубоко ненавидит и презирает» (У. Баркли). Почему такое строгое отношение? Проникновенным, всевидящим оком Господь зрит проклятие, сопутствующее двуличию.

• **Порочная прогрессия.** Хуже всего то, что это качество способно «заквасить» всю личность! Вот почему Христос назвал лицемерие «**закваской**» (см. **Лк. 12:1**), а «**малая закваска квасит все тесто**» (1 Кор. 5:6).

Двойственная личность – это личность с нарушенной целостностью. Подобно тому как действие закваски прогрессирует, так личностный крен в сторону внешнего неустанно растет. И как настанет момент, когда всё тесто становится вскисшим, так в определенный момент «неуравновешенные

весы опрокидываются» – происходит крушение личности.

• **Слепота и безумие (ст. 16, 17, 19, 24, 26).** Еще одно проклятие лицемерия / двоедушия – способность ослепить своего обладателя и сделать его просто безумным (Синодальный перевод). 5 раз в этой главе Иисус подчеркивает слепоту фарисеев и говорит об их глупости. Духовное восприятие человека искажается, он не видит реальных фактов и воспринимает действительность неадекватно.

Двуличный человек слеп и глуп по отношению к собственной личности, он не способен объективно оценить самого себя, не подозревает о своей внутренней испорченности, а потому ей и не противится.

• **Спротивление обличению.** Но попробуйте указать двуличному на его проблему! Вот какова реакция после высказанного Верным Свидетелем семикратного «увы». **«Когда Он говорил им это, книжники и фарисеи начали ужасно иметь внутри (др. гр. энэхо – «питать недоброжелательность»), выпрашивать Его о весьма многом, подстерегая Его, чтобы уловить что-нибудь из уст Его» (Лк. 11:53, 54, подчеркнутые фрагменты – буквальный перевод).** Предлагаем некоторые версии современных переводов выделенного выражения: «Начали с ожесточением наступать на Него» (Институт перевода Библии); «Обозлившись на Него, стали приставать к Нему со многими вопросами» (Радостная весть); «Почали сильно нападати й дуже випитувати Його» (перевод Р. Туркуняка). 📌

РЕШЕНИЕ ПРОБЛЕМЫ ДВОЕДУШИЯ

Какое счастье, что есть шанс из двух душ трансформироваться в одну... В Откр. 3:20 написано: **«Се, стою у двери и стучу: если кто услышит голос Мой и отворит дверь, войду к нему и буду вечером с ним, и он со Мною».**

Творец, Владелец Вселенной стоит у двери сердца грешного человека и стучит, ища общения?

Изумительная, совершенно необычная картина – ищущий человека Бог! Но еще более ошеломляющий образ – Бог, стоящий у закрытой двери и стучащий! Унижение?

Несомненно! Крайнее уничижение для Владыки владык и Царя царей, особенно при осознании, что хозяин находится дома. Этот образ – нечто чужеродное, неприемлемое для нашего эго. Но Иисус – Единственный из когда-либо живших на земле, в Ком не было ни единой клеточки люциферовского двоедушия.

Понимаем ли, что трансформация двух душ в одну просто невозможна без посвящения Богу сердца и времени?... Время, проведенное каждое утро вместе с Ним в душевном общении, в сердечном разговоре...

«Буду вечером с ним, и он со Мною» (Откр. 3:20)... Необходима духовная трапеза, вкушение животворного духовного хлеба: «Чем является пища для тела, тем Христос должен стать для души». Утренняя «вечеря», неторопливая, вдумчивая, искренняя. Насыщение Им, принятие Его в сердце, так чтобы Его жизнь

стала нашей жизнью и струилась в нас, как кровь струится по жилам. Только такое ежедневное приобщение к Божественному естеству способно модифицировать наши две души, слить их воедино с Христовой.

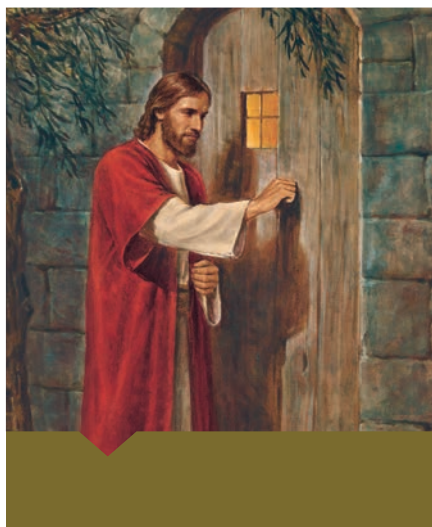
«Побеждающему дам сесть со Мною на престоле Моём, как и Я победил и сел с Отцом Моим на престоле Его» (Откр. 3:21). Воистину,

самое что ни на есть первое место во всей Вселенной! И для кого? Для некогда самого несчастного и жалкого, и нищего, и слепого, и нагого.

Вы готовы посвящать Ему свое сердце и время?

Ольга Стасюк

Полную версию статьи ищите на сайте: <https://olgastasyuk.com/>

Вера

побеждает страх

Евангелист Билли Санди рассказал однажды такую притчу: «Страх постучал в мою дверь. Ему открыла вера, и... за дверью никого не оказалось». Это самый верный ответ страху. Почему страх хотел бы занять место веры? Они имеют общее – и страх, и вера ожидают, что нечто, пока еще невидимое, должно произойти. Наши наихудшие ожидания почти никогда не оправдываются, а самые тревожные страхи умирают в напрасных предчувствиях. «Бессмысленно раскрывать зонт до того, как начался дождь», – сказала Элис Колдвэлл Раис. ▶

То, что пугает вас в завтрашнем дне, еще не стало реальностью. «Не бойся дня, которого ты еще не увидел» (английская пословица). Кто-то сказал, что тревога – это темная комната, в которой проявляются негативы. Беспокойство можно также сравнить с креслом-качалкой, в котором вы все время находитесь в движении, но никуда при этом не передвигаетесь. Если вы все же не можете справиться со своим волнением, помните, что тревога также не способна справиться с вашими обстоятельствами. Один из моих друзей сказал однажды: «Не говори мне, что в беспокойстве нет ничего хорошего. Я это хорошо знаю. То, о чем я беспокоюсь, происходит со мной крайне редко».

Большинство наших страхов берет начало в страхе перед людьми. Но Библия говорит: **«Господь – свет мой и спасение мое: кого мне бояться? Господь – крепость жизни моей: кого мне страшиться?» (Пс. 26:1); «На Бога уповаю, не боюсь; что сделает мне плоть?» (Пс. 55:5); «Боязнь пред людьми ставит сеть; а надеющийся на Господа будет безопасен» (Притч. 29:25).**

Люди меньше бы волновались о том, что другие думают о них, если бы признавали, насколько редко другие вообще о них думают.

Большинство людей верит своим сомнениям и сомневается в своей вере. Делайте, как велит старинная поговорка: «Непрестанно питайте свою веру и до смерти морите голодом свои сомнения». Многие люди настолько переполнены страхом, что на протяжении всей жизни пытаются убежать от того, что за ними не

гонится. Кто боится будущего, тот впустую растрчивает свое настоящее. Не бойтесь завтрашнего дня. Господь уже там. Никогда не бойтесь доверить неизвестное будущее Богу, Которого вы знаете.

Следуйте совету Ховарда Чэндлера, который сказал: «Каждое утро я провожу пятнадцать минут, заполняя сердце и разум Господом; и тогда для беспокойства и страхов не остается свободного места». Лучшее всего об этом сказано в известном стихотворении из книги «Пастор прерий»: «Говорила малиновка воробью: "Хотелось бы мне знать, почему эти несчастные люди живут в постоянной суете и бесконечных волнениях?" Отвечал воробей малиновке: "Должно быть, у них нет Небесного Отца, Который бы заботился о них так, как Он заботится о тебе и обо мне"».

Джон Мейсон

СМЕРТЕЛЬНЫЙ СТРАХ

«Люди будут издыхать от страха и ожидания бедствий, грядущих на вселенную, ибо силы небесные поколеблются» (Лк. 21:26).

Вы когда-нибудь были очень сильно напуганы?

У нас была кошка, которая каждую весну притаскивала нам крольчат. Мы забирали их у нее и клали в коробку на старое полотенце, но, к сожалению, все они умирали через несколько минут после их спасения. Почему? Потому что они были сильно напуганы.

Животные могут умереть в результате сильного стресса, а страх и есть стресс. Быть напуганным до смерти означает пережить сильное нервное потрясение, от которого может пострадать сердце. Когда человек находится в состоянии стресса, его организм начинает принимать меры предосторожности, чтобы его пережить, но ирония заключается в том, что именно они и могут вызвать смерть.

Некоторые виды стрессов являются нормальными и полезными, например, когда вы поднимаете взгляд и видите предмет, падающий на вас. В этой ситуации ваше тело приходит в движение гораздо быстрее, чем это возможно при обычных обстоятель-

ствах. Осознание приближающейся опасности заставляет мозг посылать сигналы действия в надпочечники. В какие-то доли секунды они выбрасывают в кровь сильнодействующее химическое вещество под названием адреналин. Когда он попадает в кровеносную систему, человек становится намного сильнее, чем обычно. Он может двигаться быстрее, его чувства обостряются, а мозг молниеносно принимает решения о необходимых действиях для бегства от опасности. Если ее избежать невозможно, надпочечники продолжают вырабатывать адреналин с такой силой, что он разрушает сердечную мышцу и вызывает смерть.

Когда люди увидят приближение конца света и не будут знать, что делать для того, чтобы спастись, они будут напуганы до смерти. Иисус, распятый на кресте, пережил самый сильный стресс в мире, и он убил Его. Он умер от разрыва сердца. Но именно там, на Голгофе, Иисус одержал победу. Своей смертью Он начал ту работу, для завершения которой Он вознесся на Небо после Своего воскресения. Жизнь Христа совершенного послушания Божьей воле и Его смерть на кресте являются единственным средством искупления греха человека, чтобы те, кто верой принимает это искупление, могли иметь жизнь вечную.

НЕ самотужки

Було близько другої години ночі, коли провідник розбудив нашу групу. День мав бути незвичайним. Я готувався до нього кілька тижнів. Моя мрія зійти на гору Синай ось-ось мала стати реальністю. Я був молодий, і, здавалося, мені все було до снаги.

Ми зібралися біля підніжжя гори. Незважаючи на холодний січневий ранок, там була жвава метушня. Бедуїни пропонували взяти верблюда напрокат за десять доларів. «Для чого? – подумав я. – Я доволі здоровий і витривалий, щоб піднятися на вершину самостійно». Проте через годину мені довелося визнати, що я був занадто самовпевнений і не зможу подолати увесь шлях пішки.

Спочатку все було гаразд. Верблюди піднімалися по звивистій стежці, а я – по прямій, скорочуючи шлях. Я обігнав групу, але через деякий час відчув, що втомився. Я подивився вгору. Силует гори чітко вимальовувався на тлі залитого місячним світлом неба. Мета здалася мені недосяжною. Верблюди піднімалися, один за одним обганяючи мене.

Моє становище було безнадійним, однак я не хотів просити допомоги. З останніх сил я дерся на гору, від-

мовляючись визнати поразку. «Ти повинен піднятися на вершину, – підбадьорював я себе, – ти ж духовний лідер!» Я боровся, докладав зусиль, намагався впоратися самотужки, але марно. Урешті-решт знесилений, я із соромом і покірною продовжив підйом на верблюді...

Світанок, який я зустрів на вершині гори Синай, – один з найяскравіших моїх спогадів. Я стояв там, де 3500 років тому Бог написав на скрижалях Свій вічний Закон. Протягом життя я неодноразово намагався своїми силами жити на висоті принципів цього Закону. Однак що більше я докладав зусиль, то краще розумів, наскільки я далекий від ідеалу. Так було, доки одного разу, знесилений і безпорадний, я не усвідомив, що можу досягти мети лише з допомогою Ісуса Христа, мого вічного і прекрасного Господа. Треба було тільки дозволити Йому вести мене. Без Ісуса Христа немає християнства. Без Нього немає життя, немає праведності, немає щастя.

Людські зусилля, самодисципліна, самоконтроль – усе це хитке, оманливе й ненадійне.

«Спасіння від Господа, і над народом Твоїм – Твоє благословення» (Псал. 3:9).

Александро Буйон

Слова, которым нет оправдания

Лариса Панкратова

«Никакое гнилое слово да не исходит из уст ваших, а только доброе для назидания в вере, дабы оно доставляло благодать слушающим» (Ефес. 4:29).

Наша речь – это просто звуки или жизнь, которую мы проживаем в словах, жестах, эмоциях? Это отражение нашего воспитания, образования, культуры или мировосприятия в целом? Это маска, под которой мы что-то прячем, или открытая настежь душа? ➤

Будучи студенткой, я участвовала в дебатах на предмет допустимости инвектив (так лингвисты по-научному называют ругательства) в обычной речи человека. С тех пор успело вырасти поколение, и допущение, увы, обрело повсеместный характер: пресса, телевидение, радио, произведение современных писателей... Стыдливые отточия классиков канули в лету. То, что было под запретом, считалось верхом неприличия, вдруг стало символом свободы или эпатажа. Пометки на театральных афишах: «Внимание! Ненормативная лексика» – не редкость. Попытки воззвания к благоразумию, к словесной чистоте сегодня даже в среде интеллигенции воспринимается как ханжество.

Стоит признать, что все лучшее, что у нас есть в живописи, в поэзии, в песнях, в драматургии, – все это создано именно в эпоху достаточно строгих нравов. Без мата обошлась классика, а ведь большей правды жизни трудно сыскать. Да и в веке 20-м Солженицын и Шаламов сумели обойти язык ГУЛАГа, и все происходившее там не стало от этого менее реалистичным, больно отзывавшимся в душе и сознании. Там же, где искусство позволяло себе все, где не было никаких барьеров, – это приводило, к примеру, на фоне упадничества, к потере интереса к жизни, утрате духовных ориентиров. Последнее особенно отчетливо проявляется в жизни наших детей. Вот уж где поистине брань становится оружием массового поражения. Виртуальные разговоры в социальных сетях зашкаливают технологичным «пи» – цензурная лексика вместо связи

в предложениях, альтернатива всему, словно и не было функциональных, исторически сложившихся языковых норм и правил. Им думается, что тем самым достигается желаемый уровень взрослости, что это всего лишь специфичный молодежный язык, абсолютно понятный, лаконичный, неотъемлемая часть субкультуры.

Почему запретный плод бывает сладок, всем читающим Библию известно давно. Равно как и то, что по большей части запреты – это не зло. Наоборот, они ограждают человека от зла.

Нужно просто контролировать речь, развиваться в сторону улучшения. Но, к сожалению, у нас есть тенденция принижения: мы привыкли опускаться, а не тянуться вверх. Так поступает большинство.

Библия называет сквернословие грехом. Это даже не праздное слово, за которое человек даст ответ на Суде. Это когда **«язык укротить никто из людей не может: это – неудержимое зло; он исполнен смертоносного яда» (Иак. 3:8)**. И если человек уже не ощущает греха в тех или иных деяниях, в тех или иных словах, он практически мертв, как после яда, попавшего в кровь и разнесенного по всем органам тела.

Сквернословие – заразная и смертельная болезнь. Вы понимаете, что речь идет прежде всего о вечности? **«Боязливых же и неверных, и скверных и убийц, и любодеев и чародеев, и идолослужителей и всех лжецов участь – в озере, горящем огнем и серою. Это – смерть вторая» (Откр. 21:8)**.

Если не думаете о вечности, то помыслите о земном. Сквернословие – болезнь в смысле зависимости. Пока только слушаем, то воспринимаем словесную грязь как порок. Но стоит заговорить подобным образом – теряем свободу. И уже не можем построить элементарное предложение без этих слов. Вседозволенность речи оборачивается болезнью интеллекта, сознания. Когда, не куря сами, мы просто вдыхаем запах чужой сигареты, уже вредим себе. Так и скверные слова, нами не произносимые, но слышимые, незаметно и глубоко проникают в нас, в наше подсознание. Известны случаи, когда, будучи под наркозом, ругались интеллигентные люди, никогда в обычном состоянии не прибегавшие к нецензурной брани. Эта грязь необычайно липкая. Только коснется слуха и уже назойливо просится на язык или застревает в веренице мыслей, спутывая их в клубок. Ошибочно полагать, что, выругавшись, человек расслабится: выплеснул наболевшее, значит, близко успокоение. Да, снять напряжение, обрести покой необходимо человеку. Но не с помощью сигарет, наркотиков, вина или сквернословия. Удовлетворение и покой приходят вместе с мечтой, сильной и яркой, в музыке, в рукоделии... в служении Богу и людям.

● СЛОВЕСНАЯ СКВЕРНА

«Скверна – это мерзость, гадость, пакость, все гнусное, противное, отвратительное, непотребное, что мерзит плотски и духовно, нечистота, грязь и гниль, тление, мертвечина,

смерд, вонь, непотребство, разврат, нравственное растрепанье, все богопротивное» (Толковый словарь русского языка В. Даля).

Нравственность – это когда мы способны отличить, что хорошо, а что плохо, что во благо, а что во вред. Те люди, которые пытаются представить ненормативную лексику как явление культуры, по сути дела, просто хотят нивелировать такое понятие, как «грех». Они исходят из относительности любых моральных, нравственных и в том числе религиозных норм. А если все относительно, то каждый сам себе Бог и судья.

Когда вы признаетесь в любви, когда вы соболезнаете другому человеку, произносите ли вы бранные или скверные слова? Надеюсь, что нет. В такие минуты в нас отражается тот самый образ Божий, о котором так много написано в Евангелии.

Подобно Адаму мы все еще даем название всему: предметам, явлениям, событиям... Это проявление богоподобного в нас. Воплотившегося Господа мы называем Словом. Сколько же трепетно мы должны относиться к тому, что является не просто звуковым контекстом наших мыслей и чувств, носителем единицы информации, но характеристикой Самого Бога. Когда мы скверним слово – мы скверним Его. И если мы скверной не называем то, что Господь видит скверным, то мы богоборцы.

Но есть надежда! **«... что только истинно, что честно, что справедливо, что чисто, что любезно, что достославно, что только добродетель и похвала, о том помышляйте» (Флп. 4:8).**

ФОБИИ

Знаком ли вам страх? Кто-то боится пауков, кто-то избегает темноты, а кто-то панически боится летать на самолете, кого-то пугает толпа в метро в час пик, у других вызывает страх необходимость публичного выступления или визит к стоматологу.

Большинство наших страхов не мешает нам жить, хотя и заставляет пережить неприятные моменты. Но бывает, что страх превращается в фобию. В чем же различие между ними?

Разница в том, что с фобией сложно справиться, ведь она является психическим расстройством. Попад в ситуацию, запускающую болезненную реакцию, человек покрывается холодным потом, возникают дрожь, слабость, возможна тошнота. Человек начинает задыхаться, у него появляются тахикардия и непреодолимое желание бежать куда глаза глядят. Эти чувства настолько неприятны, что люди идут на всякие хитрости, чтобы избежать неприятных ситуаций.

Если у вас наблюдается что-то похожее, обратитесь к специалисту.

Согласно статистике, каждый восьмой человек страдает определенной фобией. Количество фобий постоянно растет, за последние годы их число возросло до 1030!

С чем это связано? Как ни удивительно, – с прогрессом. Ведь вместе с самолетами человечество столкнулось с авиафобией; трагедия в Чернобыле породила страх радиации – радиофобию; из-за гонки вооружений появилась нуклеонитофобия – боязнь ядерного оружия. Вместе с исследованием космоса человечество приобрело боязнь космических явлений – космикофобию, а многие пожилые люди страдают киберофобией – боязнью компьютеров. Развитие науки способствовало появлению у людей гелленологофобии – страха научных терминов.

Некоторые боятся полноты (обезофобия), кожных угрей (акнеофобия), морщин (ритифобия), старения (геронтофобия), вездесущих микробов (верминофобия). Множество фобий породил и современный кинематограф.

Насколько же опасны фобии? Часто их возникновение связано с каким-то событием в детстве. А проявиться они могут спустя много лет.

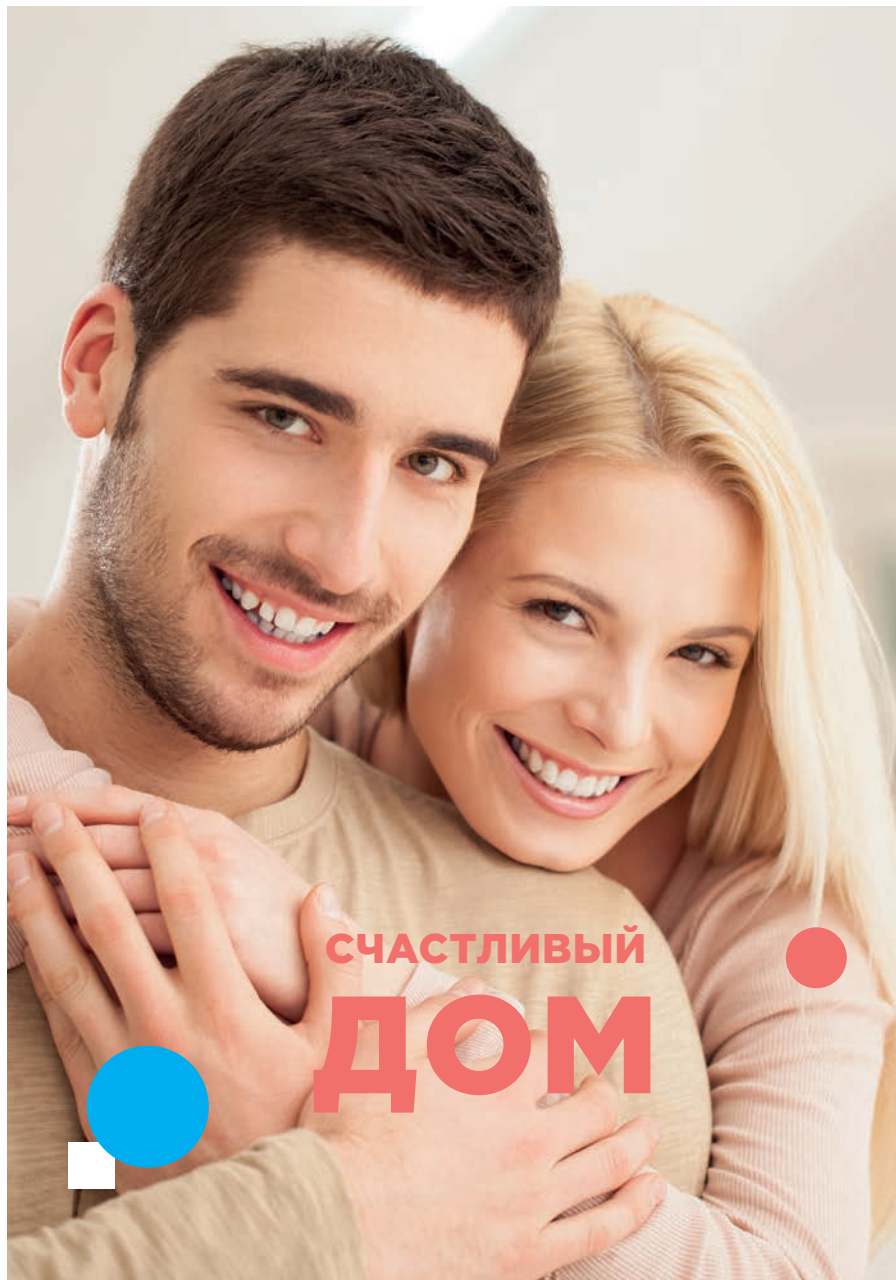
Как преодолевать эти страхи? Некоторые специалисты советуют посмеяться над своим страхом, найти то, что сделает ситуацию не такой страшной. Другие предлагают отыскать первопричину страха и убедиться в беспричинности переживаний.

Но есть самый сильный способ бороться со страхом. Помолитесь Богу, если вас что-то тревожит. Расскажите Ему обо всем. Вспомните слова из 63 псалма: «Услышь, Боже, голос мой в молитве моей; сохрани жизнь мою от страха врага...».

Иисус Христос, открывая нам обстоятельства нашей жизни, сказал: **«В мире будете иметь скорбь; но мужайтесь: Я победил мир» (Ин. 16:33).**

Господь не желает, чтобы жизнь тех, кто именует себя Его последователями, была наполнена страхами. Бог держит все под контролем, и Он также приведет в порядок наши эмоции и чувства (если мы позволим Ему это сделать).

«Воззову к Богу Всевышнему, Богу, благодетельствующему мне; Он пошлет с небес, и спасет меня...» (Пс. 56:3, 4).

Бог является
Творцом и глав-
ным Архитектором
семейных отношений.
Семейные узы – это самые
священные узы на земле.
Именно в семье мы учимся
любить и делать счастли-
выми друг друга. Говорят,
что крепкий дом – крепкая
семья, счастливый дом –
счастливая семья.

Каждая семья является строителями счастливого дома. И от каждого члена семьи зависит прочность и качество дома. Очень важно, чтобы строители дома были как одна команда, понимали друг друга с полуслова и помогали друг другу.

Чтобы дом стоял крепко, необходим крепкий фундамент, потому что он является важнейшей частью строения. Иисус Христос является основанием нашего дома, крепким фундаментом. В Евангелии от Матфея наш Господь говорит о важности построения нашего «дома» на верном основании. **«Итак, всякого, кто слушает слова Моих и исполняет их, уподоблю мужу благоразумному, который построил дом свой на камне; и пошел дождь, и разлились реки, и подули ветры, и устремились на дом тот, и он не упал, потому что основан был на камне» (Мф. 7:24, 25).**

«Делайте свой дом твердыней. Посвящайте свои семьи Богу и после этого говорите и поступайте дома как христиане. В доме, где религия воплощается на практике, совершается великое благо. Религия побудит

родителей исполнять именно ту работу, которую Бог предназначил для их семьи. Дети будут расти в благоговении перед Богом и Его волей» (Э. Уайт. Христианский дом. С. 319).

Когда Христос находится в основании нашего дома, то наша любовь к Нему будет возрастать и крепнуть, несмотря ни на какие испытания. Наша любовь будет возрастать в Его любви. Чем ближе мы находимся ко Христу, тем ближе мы находимся друг к другу.

Если Христу мы отводим главное место в нашем доме, то Ему отдается и самое лучшее время. Когда мы начинаем и заканчиваем наш день с Господом, то Он освещает наш путь на протяжении дня, а ночью наша жизнь будет покоиться в Его руках.

Если мы правильно заложили фундамент, то теперь можно ставить стены.

Первая стена – доброта. Без этой стены не обойтись. Доброта делает чудеса во взаимоотношениях каждой семьи.

«Радость от того, что делаешь добро другому, делает человека приятным и милым, настраивает на оптимистический лад, и эта радость делает человека здоровее и красивее не только душой, но и внешне» (Э. Уайт).

В жизни нам необходимо, чтобы рядом был близкий любящий человек, который мог бы разделить переживания, мог утешить и поддержать. Кто-то сказал, что если где-нибудь в целом мире можно ожидать справедливости, доброты и кротости, то именно дома, потому

что дом – это место, где малый велик, а великий – мал; это царство отца, мир матери и рай ребенка; это место, где мы лучше доверяем и где наше сердце получает питание; это центр наших чувств, вокруг которого обвиваются лучшие желания нашего сердца.

Вторая стена – терпение. Эта стена должна быть особо крепкой. Некоторые строят ее из не очень прочного материала, и он разрушается при испытании. Библия говорит: **«Долготерпеливый лучше храброго и владеющий собою лучше завоевателя города» (Притч. 16:32).** Терпение очень важно для счастливого дома, и ему необходимо учиться. Молитесь об этом.

«Всем необходимо развивать терпение. Проявляя доброту и сдержанность, можно сохранить истинную любовь, согревающую сердце, и качества характера будут усовершенствованы настолько,

что это вызовет одобрение Неба» (Э. Уайт. Христианский дом. С. 106).

Третья стена – вежливость и нежность. Эти два качества тоже необходимы для строительства счастливого дома.

«Дом, в котором члены семьи являются учтивыми, вежливыми христианами, оказывает на других благотворное влияние» (Э. Уайт. Христианский дом. С. 31).

Как родители относятся друг к другу, какие слова говорят, так и дети в своей памяти воспроизводят это между собой, так и потом в своих семьях.

«Семья, которую украшают любовь, сочувствие и нежность, является местом, где любят бывать ангелы и где прославляется Бог (Э. Уайт. Христианский дом. С. 19).

Четвертая стена – верность.

Эта стена завершает каркас дома. Верность нужна как самый необходимый принцип семейной жизни.

ВЕРНОСТЬ ПОДРАЗУМЕВАЕТ:

- верность друг другу при любых обстоятельствах;
- верность в испытаниях;
- верность Господу – до конца.

Каждый дом должен быть покрыт крышей. Материал на крыше должен быть водостойкий, непромокаемый и крепкий. Что же это может быть? Конечно же, любовь. Любовь все покрывает! Это тот материал, который может оттолкнуть все дожди неприязни и непонимания, укроет от ссор и недовольства, спрячет от любопытных взоров все недостатки.

«Любовь – это драгоценный дар, который мы получаем от Иисуса. Чистая и святая любовь не есть чувство, но принцип. Те, кто движим истинной любовью, не могут быть безрассудными и слепыми» (Э. Уайт. Христианский дом. С. 50).

Иисус Христос является не только Архитектором нашего земного дома. Настанет время, когда Он придет, чтобы соединить всех нас в одну небесную семью. Наш Господь приготовил для нас прекрасный дом. **«Не видел того глаз, не слышало ухо, и не приходило то на сердце человеку, что приготовил Бог любящим Его»,** – говорится в Священном Писании (1 Кор. 2:9). Он ждет нас в Небесном городе.

Пусть все прекрасное в вашем земном доме напоминает о кристально чистой реке и зеленых полях, о раскидистых деревьях и живых источниках, о сияющем городе, о том мире красоты, которого не может изобразить художник и не в состоянии описать ни один человек.

Ирина Исакова

СИМ

ЩОДЕННИХ ДІЙ,
КОТРІ ЗАВАЖАЮТЬ
ЗМІНИТИ ЖИТТЯ НА КРАЩЕ

Задля підвищення власної продуктивності та рівня задоволеності життям, покращення свого фінансового та соціального становища люди нерідко вдаються до такого методу, як складання переліку завдань, які треба виконати. Однак чому б не створити список дій, котрі заважають вам змінити життя на краще?!

На перший погляд це може здатися дивним, однак це корисний інструмент для виявлення поганих звичок, які заважають вашій продуктивності. Прагнете позитивних змін? Тоді щодня вам доведеться від чогось відмовлятися.

| 1**Жити чужим
життям**

Не гайте час на серіали й не живіть життям їхніх героїв. Навіть особисте життя політиків або зірок шоу-бізнесу нічого не варте порівняно з вашим власним.

Насправді важливими є ваша друга половинка, діти, сестри, брати, родичі, друзі, колеги. Приділяйте їм достатньо часу й уваги.

| 2**Думати про майбутнє,
замість того щоб жити
в теперішньому часі**

Те, що відбувається тут і зараз, ніколи не повториться знову. Бережіть свій час, бо це ваше життя. Працюючи над чимось, не забувайте знаходити час для активного відпочинку. Важливим є досвід, набутий на кожному окремому кроці. Не потрапляйте до гріховної круговерті вдаваної продуктивності: коли ви безцільно та безкінечно обмірковуєте ідеї, замість того, щоб утілити їх у життя «саме тут і зараз».

Часом дуже важко оцінити всю важливість теперішнього моменту, аж поки він не стає частиною вашої пам'яті. Однак зрештою ви ►

ОЗНАКИ ЧАСУ

усвідомите, що моменти теперішнього життя значно цінніші за ті, про які ви лише мрієте. Тому навчіться цінувати те, що маєте зараз, не чекаючи, доки час змусить вас цінувати колись утрачене.

| 3

Зволікати з прийняттям рішення

Часом виконання якоїсь справи потребує значно менше часу та зусиль, аніж прийняття рішення це зробити. Життя сповнене складних рішень. Однак з Божою допомогою приймайте їх.

| 4

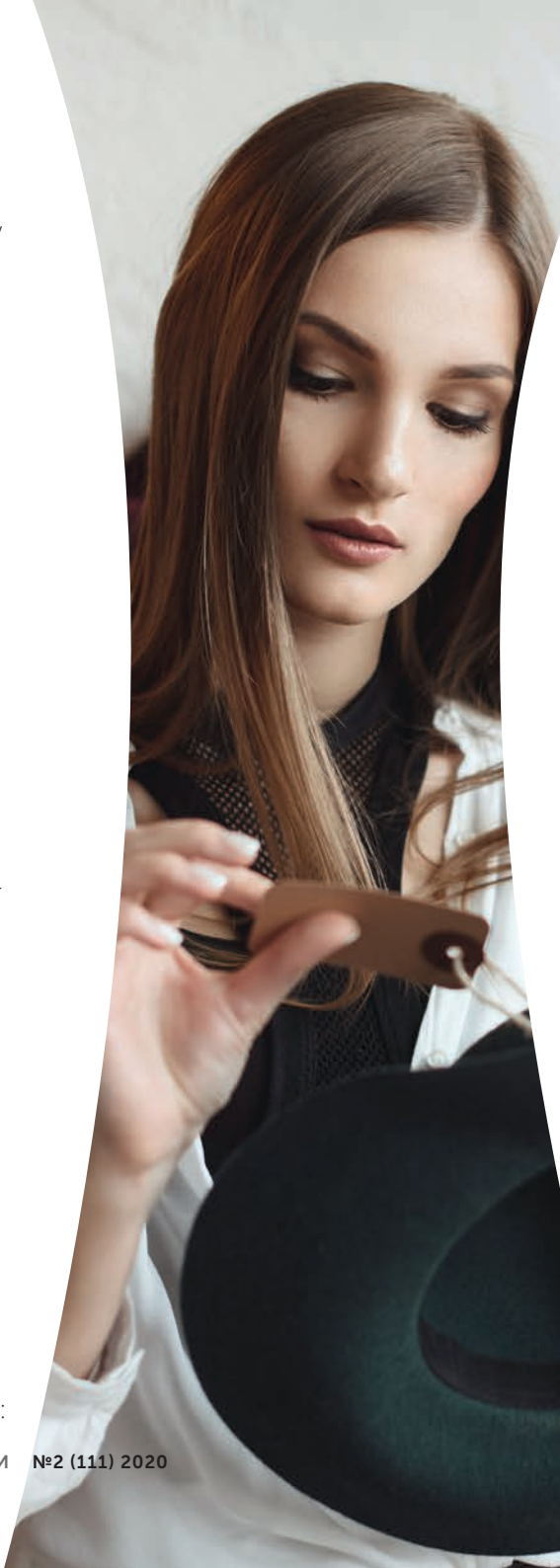
Говорити «так», коли слід казати «ні»

Не беріть на себе обов'язки, які не спроможні виконати. «Так» відкриває перед вами чудові шляхи, однак вміння сказати «ні», коли ви не маєте часу чи неспроможні щось зробити, – також важливе.

| 5

Купувати те, що вам не потрібно

Розумне розпорядження власними фінансами є однією з найкорисніших життєвих навичок, оволодіння якою допомагає будувати щасливе майбутнє. І все ж таки цей навик ми зрештою використовуємо вкрай нерозумно. Суспільство споживачів, у якому ми живемо, повсякчас намагається змусити нас думати, що щастя полягає у володінні та регулярному придбанні нових речей. Воно не зацікавлене в тому, щоб ми зрозуміли:

щастя за гроші не купиш і не знайдеш його в матеріальних речах.

Коли раптом у вас виникає бажання придбати щось нове, запитайте себе: «Чи справді те, що я збираюся придбати, краще за те, що я вже маю? Це насправді мені потрібно?»

Кажуть, що найкращі речі у світі – безплатні. Це справді так. Кохання, дружба, усмішка дитини – ці та багато інших життєвих цінностей є безкоштовними. Важливо витратити кошти саме на те, що цінне. Хаотичне витрачання грошей не наповнить ваше життя щастям. Витрачайте кошти на необхідне, інакше фінансові витрати трансформуються в шкідливу звичку.

| 6 Пліткувати

Плітки – це зло. Якщо ви бажаєте щось про когось дізнатися, запитуйте саме в нього! Не робіть припущень – вони породжують плітки.

Чому б відверто не поговорити з людиною про те, що вас бентежить, замість того, щоб обговорювати з кимось неперевірену інформацію?

Спробуйте не засуджувати інших. Будьте обережними у своїх висловлюваннях. Говоріть чесно та намагайтеся уникати пліток.

| 7 Не знаходити часу для відпочинку

Рівень працездатності людини підвищується лише за умови наявності відпочинку. Організм людини так влаштований, що потребує регуляр-

ного відпочинку та відновлення: як фізичного, так і морального.

Щодня знаходьте час для відпочинку, роздумів і відновлення. Прогуляйтеся на чистому повітрі, виконуйте фізичні вправи – і ви відчуєте прилив енергії.

Марія Верховцева

«Небо звіщає про
Божую славу, а про
чин Його рук розкажує
небозвід»

(Псал. 19:2).

